

ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 310 ਜਾਂ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ।

(6) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 3 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1969 ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100.

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰਨੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਨਾਗਿਨ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 273 ਆਫ 1964

19 ਜਨਵਰੀ 1970 ਈ.

ਆਰ

ਵੁਲਨ ਯਾਰਨ (ਪ੍ਰੋਕਿਊਰਮੈਂਟ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ) ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ (1960) — ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ — ਸੈਕਸ਼ਨ 55— ਹੌਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ—ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੰਗ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦਾ - ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਕੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲ - ਕੀ ਉਹ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੁਲਨ ਯਮ (ਪ੍ਰੋਕਿਊਰਮੈਂਟ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ) ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1960 ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼, ਉੱਨੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਦੇ ਕੇ, ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

yam ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਦਭਾਵਨਾ" ਕੀ ਹੈ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਨਾਮ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵੱਕਾਰ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਅਤੇ - ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਇਸ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨੀ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਿਸ ਘੋਲਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਰਮ ਦੇ ਉੱਨੀ ਧਾਗੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੋਟਾ। ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ

Nagin Chand v. Shadi Lal and others (Mehtar Singh, C.J.)

ਵਪਾਰਕ ਘਰਾਣੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸਦੀ ਵੱਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਉੱਨ ਦੇ ਯਮ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਰਮ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਉੱਨੀ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੱਟੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਵਰਮ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੪)

725 ਆਫ 1962, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ.ਦੁਲਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼ੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1961, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਏ ਐਲ ਬਹਿਲ ਅਤੇ ਐਚ ਐਸ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਲਾਲਾ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਐਮ ਈਰਰ ਸਿੰਘ, ਜੱਜ - ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, 1964 ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 273 ਅਤੇ 274 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਹਿਲੀ ਨਗੀਨ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹੈ। ਭਰਾ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸੂਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ

ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ; ਈਥਰ ਭਰਾ ਹਨ। ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੋਜ਼ਰੀ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ 1959 ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਭੰਗ ਡੀਡ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D. 1 ਹੈ। ਇਸੇ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 2 ਅਤੇ 3 ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ- “2. ਇਹ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੈਸਰਜ਼ ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੋਜ਼ਰੀ' ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 3. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ) ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਿੰਨੋਂ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੱਚੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਬੰਮਰ ਹੋਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਐਕਟ 10); ਵੂਲਨ ਯੈਮ (ਉਤਪਾਦ ਅਤੇ ਵੰਡ) ਕੰਟਰੋਲ ਓਡੀਐਮ, 1960, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ b^ ਫਿਕਸਿੰਗ ਕੋਟਾ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਸਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1956 57, 1957-58, ਅਤੇ 1958-59 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਮ ਦੀ ਅਸਲ ਖਪਤ ਤੱਕ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਉੱਨ ਦੇ ਯਮ ਦੀ ਅਸਲ ਖਪਤ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

Nagin Chand v. Shadi Lai and others (Mehtar Singh, C.J.)

ਵੰਡ, ਹੌਜ਼ਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ, ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਬਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲਾਈ, ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ, ਉਸ ਖਾਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ 'ਸਦਭਾਵਨਾ' ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਮੱਗਰੀ ਬਦਲਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਘਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਘਰ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਫਾਇਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਮ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਉਮਰ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਮ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 31 ਮਾਰਚ, 1959 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

'-ਟੀ!'

(3) ਇਹ 11 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ 1959 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੌਜ਼ਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਿੰਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ

ਫਿਰ ਉਸੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਭੰਗ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ, ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਲੈ ਲਿਆ। ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 1960 ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਵੰਡ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ, ਹੌਜ਼ਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ, ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਸਾਲ 1960 ਤੱਕ ਧਾਗੇ ਦਾ ਕੋਟਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੌਜ਼ਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਟਾ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ, ਆਪਣੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਕੋਟੇ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਾਰੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭੰਗ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸਾਬਕਾ ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 31 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਭੰਗ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਕੋਟੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ 'ਸਦਭਾਵਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਾ ਜੇ ਸੀ. ਫਰਮ ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੌਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਇਸਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ, ਭੰਗ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਖੰਡ 29, ਤੀਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 360, ਪੈਰਾ 715 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਰਥ ਹੈ—“ਦ

ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਦਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਖਿੱਚ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। "ਉਸੇ ਗੁੰਬ ਦੇ ਖੰਡ 28 ਵਿੱਚ, ਸਫ਼ਾ 580, ਪੈਰਾ 1139 ਅਤੇ 1140 'ਤੇ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਭਾਈਵਾਲ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੀਬੀਐਫਈ ਫਰਮ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਆਊਟਗੇਂਇੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ, ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੋੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਸਮੇਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਕੇ ਜਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। old firmiv*..., rAii ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਥੀ ਐਸ ਸਮਾਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੀ. ਮੁਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਮਾਰਜਰੀਨ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ, ਲਾਰਡ ਮੇਨਘਟਨ ਨੇ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ-" ਸਦਭਾਵਨਾ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨਾਮ, ਨੋਕਨਾਮੀ ਅਤੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ-ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਫੈਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਰੋਤ ਤੱਕ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖਿੱਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸਦਭਾਵਨਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਪਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੱਤ ਇੱਥੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ

(1) (1901) AC 217 ਤੇ ਪੀ. 223.

ਉੱਥੇ ਤੱਤ।" ਨਿਊ ਗੁਜਰਾਤ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਲੇਬਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (2) 'ਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਹ ਜੇ.

ਬੈਂਚ, ਪੰਨਾ 115 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ".....ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਫਾਇਦਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧ, ਇਸਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਟੱਲ ਫਾਇਦੇ। ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਦੁਲਾਲਦਾਸ ਮੁਲਿਕ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਦਮਾਨੀ (3) ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਬੀ. ਮੁਖਰਜੀ ਜੇ., ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਪਾਰਕ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਵੱਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਵੱਕਾਰ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਪਲੈਕਸ ਹੈ। ਵਪਾਰ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਤੱਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਾਖ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪੇਟੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਲਗਭਗ ਹਰ ਦੂਜੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਨਾਮ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਵੱਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ, ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਇਸ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਢਲੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਤਪਾਦ ਇਸਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਪਾਰ ਦੀ ਸਾਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਸਟਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੌਜ਼ੂਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਉੱਨ ਯਮ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ

(2) ਏਆਈਆਰ ਜੇ 957 ਬੰਬ। 111.

(3) ਏਆਈਆਰ 1957 ਕੈਲ. 280.

ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰਕ ਘਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸਾਖ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਦੀ ਖਪਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਦਾ ਧਾਗਾ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਸੀ। . ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜੈਨ ਬੋਧ ਹੌਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 1960 ਦੇ ਵੂਲਨ ਧਾਗੇ (ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵੰਡ) ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨ ਦੇ ਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਦੇ ਕੇ, ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ। ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਤਰੀਕਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖਪਤ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੌਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਜੋਂ ਕਨੂੰਨੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉੱਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਮੂਲ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਭੰਗ ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਭਾਈਵਾਲੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੰਗ ਡੀਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੌਜ਼ੂਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਪੈਟਰਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਬਾਦਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਐਨ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਦੇ ਧਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੈਨ ਬੋਧ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਈ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਾਂ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ, ਪਰ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਨ . ਅਰੁਲਾ , ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਡਾ. ਪਿਆਰਾ ਲਾਲ ਕਪੂਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਕੋਸ਼ਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 738.

22 ਜਨਵਰੀ 1970

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) -ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (a) ਅਤੇ 13 (3) (ਏ) (Hi)-ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ - ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ - ਕੀ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) (a) (HI i)- ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਢਾਹੁਣਾ—ਕੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

.....ਮੈਂ*

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਇਮਾਰਤ' ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੁੰਨ ਜੇਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ--।" ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਇਮਾਰਤ' ਹੈ। (3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬਾਕੀ ਇਮਾਰਤ ਖਤਰਨਾਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਪਰਾ ੭)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (a) o'f ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮੌਤ